

Indenrigsministeren ad interim: At det er langt lettere at kritisere en Andens Lovforslag end selv at producere noget, den Overbevistning har ogsaa paatrængt sig mig med Hensyn til dette Lovforslag. Jeg skal ganske kort fremhæve, hvorfor jeg er gaaet ind paa at fremkomme dermed; det er, fordi jeg antager, at Staten kan tjene Noget derved, da jeg mener, at en Bane til Klampenborg godt vil kunne forrente sig. Det er den Forudsætning, jeg gaar ud fra; hvis dette Foretagende ikke vilde kunne forrente sig godt, vilde jeg ikke anfæ Lovforslaget for tilraabeligt. Af de to Alternativer i § 2 maa jeg ubetinget være for det første Alternativ, at det bliver tilladt det Rjøbenhavn-Rorsørske Baneselskab at optage et Prioritetslaan. Det er jo ganske vist det Samme som at garantere Renten af dette Beløb; men jeg antager ikke alene, at Banen vil tjene de 4 pCt. eller 4 1/2 pCt. — det er jo ikke sagt, at Selskabet kan faae Prioritetslaan til 4 pCt. — men endogsaa give et Overskud. Bliwer dette Tilfældet, da skal først Statens Komme fylde, hvad dens Forbringer angaaer, inden Overskuddet kommer Actionairerne tilgode. Staten skal først have det, der mangler i 4 pCt. af Roeskildbanens Rentabilitet, og saa de foregaaende Aars Bidrag, først da kommer Overskuddet Actionairerne tilgode. Jeg troer, Foretagendet vil være fordelagtigt for det sjællandske Jernbaneselskab, fordi Ingen saa godt kan drive denne Bane som et allerede etableret Selskab. Det vil tildeels kunne benytte det samme Driftsmateriale, bruge Bognene om Sommeren paa den ene Bane og om Vinteren paa den anden Bane, ligesom det med Hensyn til det hele Tilsyn og Betjening vil medføre store Besparelser, at begge Baner drives af det samme Selskab. Ere vi nu næste Aar saa vidt, at vi ere komne til Bellevue, saa nærer jeg rigtignok det Haab, at man inden Udløbet af de 5 Aar vil komme til Helsingør; men i alt Fald vil der ikke være Noget iveien for, at Staten eller en anden Entrepreneur overtog at forsatte Banen til Helsingør, hvis dette Haab skulde stufes. Medens denne Sag var under Forhandling, er der fra en anden Side steet Tilbud om at overtage Udførelsen af en Jernbane fra Rjøbenhavn til Helsingør.

Jeg tør ikke sige, om det vil føre til Noget; jeg troer snarere, som Sagen foreligger, at det ikke vil føre til Noget. Tilbuddet gif ud paa, at Staten skulde overtage et vist Antal af Actierne. Men det kommer an paa, hvorledes man beregner Anlægscapitalen, for at kunne see, om der virkelig vilde være vundet Noget eller ikke for Staten; men hvis Underhandlingerne i den ene eller anden Retning ikke skulde føre til Noget, eller hvis der skulde beslattes at gennemføre en langt mere omfattende Plan for Jernbaneanlæg i Danmark, er det en Selvfølge, at den i en Lov som den foreliggende givne Bemyndigelse ikke vil komme til Anvendelse. Jeg skal ganske henfille til de Herrer, hvorvidt det er rigtigt eller ikke at gaae ind paa Lovforslaget. Hensigten dermed er væsentligt finantziel, er at indvinde et Beløb, og derved ganske eller tildeels at blive fri for aarlig at betale en Sum Penge. Men der kan anstilles forskjellige Beregninger og Calculationer, og jeg skal derfor ogsaa ønske, at denne Sag maa blive Gjenstand for Overveelse i en engere Samling.

Fischer: Saa ofte der har været Tale om Jernbaneanlægget til Helsingør, er Afstillelsen i tvende Dele traadt frem, saaledes som det ogsaa er steet i dette Lovudkast, og det har altid været klart, at Strækningen fra Rjøbenhavn til Dyrehaven vilde virke under væsentlig forskjellige Betingelser fra dem, under hvilke den øvrige Strækning vilde komme til at virke; thi de Forhold, der ligge i Rjøbenhavns Forbindelse med Dyrehaven og maac udøve en væsentlig Indflydelse paa den første Strækning af Banen, ere ikke tilstede ved den sidste Strækning. Jeg troer heller ikke, at det har været tvivlsomt, at den første Strækning vilde betale sig godt, og jeg vil tilstaae, at det har undret mig, at den første ærede Taler (Thune), som det forekom mig, opkaftede Tvivl derom. Jeg antager det ligesom den høitærede Minister for afgjort, at denne Strækning vil betale sig godt. Men dersom denne Forudsætning er rigtig, da opstaaer det næste Spørgsmaal, og det er: Vil det være rigtigt at tilstede Anlægget af dette første Stykke uden i en uopløselig Forbindelse med det andet? Anlægget af det første Stykke vil være baseret paa vor Tilbøjelighed